

عنوان مقاله:

بررسی جوامع بنتیکی (Benthic) وابسته به مانگروهای تالاب نایبند در سواحل جنوب غربی خلیج فارس

محل انتشار:

اولین همایش ملی تالاب های ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

نرسی نصیرآبادی - گروه میکروبیشناسی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

خلاصه مقاله:

پارک ملی دریایی نایبند در 300 کیلومتری جنوب شرقی بندر بوشهر و انتهای این استان در بخش عسلویه قرار دارد که از غرب به شهر عسلویه و از شرق به شهرستان پارسیان و از شمال به کوههای زاگرس و از جنوب به خلیج فارس محدود می گردد. منطقه حفاظت شده نایبند با وسعت 22500 هکتار که بصورت دماغه مرتفعی در ساحل جنوبی خلیج نایبند قرار گرفته ، بدلیل دارا بودن اکوسیستم کم نظیر ارزشهای زیستگاهی برای گونه های متنوع حیات وحش از جمله : کل و بز، قوچ ومیش و حضور گونه های نادری از قبیل جیبروجیرفتی و گونه های آبزیان می توان اشاره نمود. تا قبل از سال 82 منطقه نایبند شامل چهار قسمت: خلیج نایبند، منطقه حفاظت شده نایبند، منطقه حفاظت شده حرا، بساتین و هاله بود که در سال 82 منطقه حفاظت شده نایبند (که از سال 1375 به عنوان منطقه حفاظت شده شناخته شده بود) به همراه منطقه حفاظت شده حرا و خلیج نایبند (به دلیل رویش جنگل های حرا و آبسنگ های مرجانی و اهمیت اکولوژیکی آن) توسط شورای عالی محیط زیست به عنوان نخستین پارک ملی دریایی کشور ثبت و شناخته شد. حدود 90 گونه از درختان دریایی مانگرو در جهان شناسایی شده اند که فقط دو جنس آن Rhizophora و Avicennia در تالاب نایبند وجود دارد. جنگل های مانگرو شامل گونه حرا و گونه چنندل که جزء شمالی ترین رویشگاه های این جنگل های زیبا در خلیج فارس به شمار می رود، از بارزترین زیستگاه های ساحلی است که نقش زیست بوم های خشکی و دریایی را در منطقه ایفا می کند. هدف از این تحقیق اخیر شناخت هرچه بیشتر موجودات بنتیکی (کفزی) وابسته به جنگلهای حرا در منطقه می باشد که با شروع فعالیت های منطقه ویژه انرژی پارس جنوبی بتدریج این منطقه تبدیل به باتلاق می گردد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/124850>

